

FATOŞ ERKMAN

Prof. Dr. Fatoş Erkman

BÜREM Kurucusu, ikinci BÜREM Başkanı (1996-2001).

BÜREM Yönetim Kurulu Üyesi

Öğretim Üyesi, Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Programı, Eğitim Bilimleri Bölümü, Boğaziçi Üniversitesi.

Ph.D. Saint Louis Üniversitesi, A.B.D.

Fatoş Erkman'ın kaleminden:

BÜREM 'İN KURULUŞ HİKAYESİ

Yıl 1991 Güz dönemi başı. Rektörümüz, Prof. Dr. Ergun Toğrol, Eğitim Bilimleri Bölüm Başkanımız Necla Öner ve ben Fatoş Erkman'ı görüşmek üzere çağırdı. Konu, bir ay içinde Boğaziçi Üniversitesi'nde Avrupa üniversite psikolojik danışmanlığı üzerine uluslararası bir konferans düzenlememiz imiş.

Kuzey Kampus'tan Güney'e, Rektörlük'e giderken Necla Hanım ile konuşuyoruz. Biz bu işi üstlenmek istemiyoruz. Zaman çok kısa. İşimiz başımızdan aşkın. Ancak Rektörümüz "hayır"ı kabul etmiyor. Geçenlerde yurt dışında imiş ve Avrupa Üniversite Rehberlik Derneği FEDORA'nın bir toplantısında bulunmuş ve oradakilere bizim üniversitede toplantı yapacağına söz vermiş. Yani "bizim" yapacağımıza!

Necla Hanım ile bakiştık, kaçış yok gibi. Ben birden dedim ki: "İyi güzel de, ben bu toplantıyı yapmaya utanırım, böyle bir toplantı düzenleyeceğiz, ancak bizim üniversitede öğrencilere servis veren bir Psikolojik Danışma ve Rehberlik Merkezi bile yok! Bu toplantıyı bir şartla yaparız, hiç olmazsa biz de kuruyoruz diyebilmeliyiz."

Rektör hiç duraksamadan: "Tamam, kuralım," "Söz mü söz, siz hemen yönetmelik, gerekçe herşeyi hazırlayın" dedi. Anlaştık ve Rektörlük'ten çıktık.

Necla Öner ile yine bakiştık. Kuzey Kampüs'e dönerken, aramızda şuna benzer bir konuşma geçti: Rektör acaba ağızımıza bir parmak bal mı çaldı, yoksa gerçek mi? Necla Hanım, "ya biz uğraşırız ama konferansdan sonra sözler unutulursa" dedi. Ben de, "Necla Hanım gelin biz herşeyi hazırlayalım, ya tutarsa!" dedim.

Biz bir yandan toplantıya hazırlanırken bir yandan da bugün adı Öğrenci Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık Merkezi (BÜREM) olan birimimizin ilk yönetmelik ve gerekçeli yazısını hazırladık. Toplantı yapıldı ve çok başarılı geçti. Bu toplantıda gayri resmi olarak kendi merkezimizi kurmakta olduğumuzu ilan ettik!

Toplantıların sonunda bir de sunuları kapsayan kitap üretildi ve bu kitanın hazırlanması ve basılması sürecinde Prof. Dr. Güzver Yıldiran destek ve emeğini esirgemedi.

Bizim hazırladığımız yönetmelik taslakları Rektörlük, ilgili kurullar ve biz arasında gitti geldi ve sessizlik oldu bir müddet sonra.

Yaz geldi, yıl 1992 oldu, Rektörlük seçimleri yapıldı ve Prof. Dr. Üstün Ergüder yeni Rektör olarak seçildi. Dedik, “gitti boşa bizim emekler, sil baştan mı başlayacağız?” Tam bu sırada, Resmi Gazete’de bizim merkezin kuruluş kararının yayınlandığını öğrendik. Ergun Toğrol sözünü tutmuştu. Sevincimiz sonsuzdu ve bir o kadar da şaşırıktık desem!

Şimdi sıra ikinci adımda idi. Yeni Rektörümüzden randevu aldık Necla Hanım ile birlikte. Hem tebrik ettik, hem de dedik ki: “Ergun Bey merkezi resmi yollardan kurdu, işlerlik kazandırmak size kalıyor.”

Tam bu aralar, üniversitede yeni mekanlar yaratılmaya çalışılıyor; her zamanki gibi yer sıkıntısı, her birim birşeyler kapmaya çalışıyor. Bize ucu köşeleri, minicik mekanlar teklif ediliyor, katiyen kabul etmiyoruz. Revir binası büyümekte. Gözümüze kestirdik. Ve gittik geldik ve bunu da başardık! Evet, üst kat bizim!

Tabii daha bu mekanın hazır olmasına çok var, biz başlamalıyız, merkezi işler kılmalıyız. Eğitim Bilimleri Bölümü’ndeki asistan odalarından birini öğrenci görmek için kullanmaya başladık. Oda boş değil aslında, ama işte idare ediyoruz.

Merkeze kadro gerek, yine her zamanki gibi, kadro yok. Bir de Necla Hanım da ben de tam zamanlı çalışıyoruz bölümde, merkeze ayıracak çok zaman yok.

Eskiden bizim bölümde çalışmış olup 1986’dan beri Amerika Birleşik Devletleri’nde Ames Iowa’da öğrenci psikolojik danışma merkezinde çalışmakta olan meslekdaşımız Meral Çulha’ya teklif götürdüm: “Seni davet edelim, sabbatical al, 6 ay gel kuruluşumuzda bize yardım et” dedim. Ve evet, Meral Çulha 1993 Bahar dönemi geldi. Yaptığı ilk grup etkinliğine 90 kişi başvurdu!

Yine ilk bölüm mezunlarımızdan Ayşen Darcan Fulbright bursu ile ABD’de University of Illinois’de yüksek lisansını bitirmiş doktora devam ediyordu. Onunla konuştum, Ayşen programını dondurdu, bir buçuk sene için geldi ve merkezin servislerini fiilen yerleştiren güç oldu!

Kadrosu merkezde olan ilk çalışan danışmanımız ise tez aşamasına gelmiş yüksek lisans öğrencimiz Süheyla Zubaroğlu oldu. Süheyla uzun seneler merkezde canla başla çalıştı ta ki doktora eğitimi için ABD’ye gidene kadar.

Kuruluş yıllarımızda yine eski mezunlarımızdan olan ve okullarda psikolojik danışman olarak çalışırken öğrencilerimizi staj için yanına alan ve onlara işleyen bir danışmanlık nasıl olur gösteren, her zaman ilişkimizi sürdürdüğümüz, Zeynep Özdamar da ekibe katıldı.

Ve tabii Nefise Hanım. Merkezi onsuz düşünemezdik. Bizler gelip geçici olabilirdik ama Nefise Hanım merkezi öyle sahiplenmişti ki evi gibi temiz, derli toplu olsun, gelen öğrenciler de rahat etsin diye uğraşırdı hep.

Sene 2001, kuruluş çabalarımızın başladığından beri 10 yıl geçmiş ve Necla Öner emekli olmasına rağmen gönüllü olarak canla başla merkezde faal olarak çalışmakta. Üniversitede bu denli yoğun ve uzun soluklu gönüllü çalışan bir kişi daha yok. Bu özveri fark edilmeli, ödüllendirilmeli. Zamanın rektörü Prof. Dr. Sabih Tansal'a gittim. Bu durumu anlattım. Tabii o da bu durumun derecesinin tam bilincinde değildi. Ona bu tür davranışların ortaya konmasının başkalarına da örnek olacağını anlattım. Kendisi Necla Öner için 2001'de teşekkür plaketi ve hediye hazırlattı. Ne yazık ki ben sabbatical için yurtdışında olduğumdan o gün orada olmadım. Merkezdeki arkadaşlara Necla Hanım'ı bu toplantıya götürmeyi sağlamalarını tenbih ettim, çünkü bu kendisine sürpriz olacaktı! Öyle de olmuş.

Merkez müdürünün akademik kadrodan biri olma zorunluluğu vardı, ancak bizler akademik işlerimiz olduğu için merkezde uzman olarak tam zamanlı çalışacak ve idareye yardım edecek biri gerekiyordu. İşte bu pozisyonu da üniversitemize 1982 Sonbahar döneminde başladığımda ilk yüksek lisans öğrencilerimden olan Derya İncoğlu doldurdu.

Merkezi kurarken benim eğitimimin temellerinden birini oluşturan, kuvvetle inandığım, 1970'lerde yeni yeni duyulan Birincil Önleyicilik Akımı'nı öne çıkarmak istiyordum. Necla Öner'de aynı fikirde olunca, etkinlikleri %60 geliştirici, önleyici etkinlikler diye belirledik. Ve bu önleyicilik kapsamında ilk düzenlemeye çalıştığımız etkinliklerden biri de Oryantasyon Programı oldu.

Öğrencilerle olan çalışmalarımızda farkındalık yaratma ve beceri geliştirme gibi değişik konularda grup etkinliklerine ağırlık vermeyi amaçladık.

Kuruluştan Necla Öner'in emekli olduğu 1996 yılına kadar Merkez Müdürü Necla Hanım idi. İkinci müdür 1996'da ben oldum. Ben de 2001'de sabbatical için ABD'ye giderken bayrağı Deniz Albayrak Kaymak'a devrettim. Ancak merkez hepimizin bebeği; ne Necla hanım ne de ben oradan uzaklaştık. Bir aksilik olmadıkça neredeyse her hafta görev bilinci ve sevgi ile merkeze geliriz, Yönetim Kurulu'nda kafa kafaya veririz.

Seneler boyu Necla Öner ile rektörlerin , rektör yardımcılarının kapılarını aşındırdık durduk ve şimdi 20 yıla yaklaşırken BÜREM'in, Türkiye çapında üniversitelerin örnek aldıkları bir birim haline geldiğini görmek sanırım bizim en büyük ödülümüz.

...